

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ»

**Συμβολή του Σχολείου μας στο δύσκολο μα σπουδαίο έργο σας,
τη σωστή αγωγή των παιδιών σας**

Αγαπητοί Γονείς χαίρετε

Πολλές φορές έχει επισημανθεί το μεγάλο και δύσκολο έργο που έχετε απέναντι στα παιδιά σας. Εμείς και με αυτό το φυλλάδιο θα προσπαθήσουμε να επισημάνουμε κάποια σημεία, στα οποία οφείλεται η αποτυχία στο έργο της αγωγής των παιδιών αλλά και θα προτείνουμε ταυτόχρονα δυνατές λύσεις.

Το πρώτο που επισημαίνουμε είναι ότι πολλοί από μας δεν συνειδητοποιούμε ότι έχουμε μπροστά μας να μεγαλώσουμε ανθρώπους. Έτσι κάνουμε το σφάλμα να επιμένουμε να μεγαλώνουμε τα παιδιά μας με το δικό μας σχέδιο και θέληση, αγνοώντας ότι και τα παιδιά μας έχουν ικανότητες, συναίσθημα και θέληση δική τους.

Ξεχνάμε πολλές φορές ότι άλλος έχει βάλει στον κάθε άνθρωπο τις ικανότητες και πρέπει να ανατρέφουμε τα παιδιά μας σύμφωνα με αυτήν την προοπτική. Ο Θεός Δημιουργός είναι που έχει έμφυτες όλες αυτές τις ικανότητες κατά το «κατ' εικόνα» και επομένως αυτό δεν πρέπει ποτέ να το ξεχνάμε και να το παραβλέπουμε.

Το δεύτερο είναι η διάκριση, μια σφαλερή και επικίνδυνη μέθοδος. Ασφαλώς και θα λάβουμε υπόψη μας την ηλικία, το φύλο, το χαρακτήρα του παιδιού, αλλ' αυτό δεν θα αποτελεί το άλλοθί μας, για να μας παρασύρει σε διαφορετική στάση, δηλαδή να αδικούμε ή περιφρονούμε ή να αδιαφορούμε για το ένα συστηματικά, κατά κανόνα, ενώ στο άλλο να φερόμαστε με μεροληψία, μη βλέποντας τίποτε το μεμπτό σε αυτό.

Αυτή η διάθεση των γονέων, έστω και αν ακόμη καμουφλάρεται, το παιδί τη διαισθάνεται και υποφέρει. Την καταγράφει στο υποσυνείδητο και όταν έλθει η εφηβεία, οπότε αρχίζει μεγαλύτερη αυτοσυνειδησία, τότε αδιαφορεί για τους γονείς, τα αδέρφια του και το «ρίχνει» στην τεμπελιά και απομακρύνεται από το οικογενειακό του περιβάλλον με τις γνωστές πλέον επιπτώσεις.

Λοιπόν, αγαπητοί Γονείς, αγαπάτε «εξ ίσου» όλα τα παιδιά σας. Να μην αδικήσετε κανένα.

Τρίτο: Πολλοί αμελούν να αναπτύξουν ψυχικές σχέσεις με τα παιδιά τους και να τις διατηρήσουν τουλάχιστον μέχρι την εφηβεία. Τα παιδιά όμως θέλουν την συμπαράστασή μας, τη στήριξή μας, τα συγχαρητήριά μας, την κατανόησή μας, τη συμμετοχή μας, το γενικό ενδιαφέρον για την πορεία της ζωής τους, το μπράβο του πατέρα, το χάδι και το φίλημα της μητέρας.

Όταν συνεχώς μένουμε ξένοι και αδιάφοροι, όταν παραπέμπουμε συνεχώς στον παππού και τη γιαγιά για την αγωγή τους, όταν ταξιδεύουμε συχνά και τα αφήνουμε μόνα τους ή σε ξένα χέρια, όταν δεν τα ρωτάμε ποτέ πώς τα πέρασαν την ημέρα τους κ.λ.π. κ.λ.π, το αποτέλεσμα θα είναι να στραφούν σε «άλλες» αγάπες με όλες τις συνέπειες και το περιβάλλον του σπιτιού γι' αυτά να είναι ξένο.

Τέταρτο: Αυστηρότητα ή ασυδοσία: Απάντηση: Και τα δύο είναι ακρότητες που πρέπει να αποφεύγονται. Τόσο η παράλογη αγάπη και χωρίς αγάπη αυστηρότητα, όσο και η μεγάλη χαλαρότητα και ασυδοσία. Ούτε βαριά και ψυχρή ατμόσφαιρα ούτε πολλή ελευθερία. Η τάξη, η καθαριότητα, οι πειθαρχημένες και λογικές σχέσεις, το πνεύμα δικαιοσύνης και αξιοκρατίας, η χαρούμενη και ευχάριστη ατμόσφαιρα, συνδυασμένη με αγάπη και σεβασμό, η πίστη και υποταγή όλων στον Θεό και τον Νόμο του, είναι στοιχεία θετικά για την αγωγή του παιδιού μας.

Η αυθαιρεσία και η αυταρχικότητα των γονέων, αλλά και η αμέλεια και η αδιαφορία τους είναι ό,τι χειρότερο για την καλή ανατροφή των παιδιών. Χρειάζεται σύννεση, διάκριση, συνεργασία, υψηλά ιδανικά, φωτισμός Θεού, μέτρο και ισορροπία. Όχι διαταγές ούτε σιωπή...

Πέμπτο: Τα πολλά λόγια και οι συχνές συμβουλές: Η αγωγή των παιδιών μας πρέπει να στηρίζεται στα λίγα αλλά σωστά λόγια. Και σωστά λόγια είναι:

- 1) όταν είναι αληθινά. Και αληθινά είναι όταν έχουν προέλθει ως καταστάλαγμα της πείρας και προ πάντων, όταν διδάσκονται από το λόγο του Θεού. Δεν μπορεί κάθε τι που ακούσθηκε στη γειτονιά ή κάθε προπαγάνδα της τηλεόρασης να γίνει οδηγητικός λόγος για τα παιδιά μας.
- 2) όταν δεν θίγουν την τιμή, την ηθική και την αξιοπρέπεια του ανθρώπου. Με άλλα λόγια το παιδί δεν πρέπει ποτέ να μάθει φρασεολογία χαμηλής στάθμης στο σπίτι.
- 3) όταν δεν επαναλαμβάνονται συχνά, γιατί αλλιώς φέρνουν αντίθετο αποτέλεσμα ή γίνονται κουραστικά και στο τέλος αποκρουστικά, οπότε τα παιδιά ή δεν δίνουν καμία σημασία ή αντιδρούν με τον τρόπο τους. Είναι γνωστές οι φράσεις των παιδιών: «φθάνει πια», «βαρέθηκα να σε ακούω», «με έπρηξες», «άρχισες πάλι το ψαλτήρι» κλπ.
- 4) Όταν υπάρχει συνέπεια λόγων και έργων. Πώς συμβουλευόμαστε το παιδί να μη λέει ψέματα, όταν την άλλη ώρα του λέμε: «αν πάρει ο τάδε τηλεφώνο, πες ότι δεν είμαι εδώ»; Πώς του λες να μην καπνίσει, όταν εμείς οι μεγάλοι καπνίζουμε; Και τέτοια ερωτήματα-αντιφάσεις υπάρχουν

πολλά!

Έκτο: Καυγάδες μπροστά στα παιδιά: Ό,τι χειρότερο υπάρχει για την καλή αγωγή των παιδιών. Βεβαίως ανθρώπινο είναι, μέχρις ενός σημείου, να υπάρχουν μερικές διαφωνίες. Δεν πρέπει όμως αυτές να εκτυλίσσονται μπροστά στα παιδιά. Εκτός των άλλων αυτά χάνουν το σεβασμό και την εμπιστοσύνη σε εμάς, ανησυχούν για το μέλλον τους με συνέπεια να μη συγκεντρώνονται στα μαθήματα και τις υποχρεώσεις τους.

Έβδομο: Ευσέβεια: Να πούμε την μαύρη αλήθεια: Λίγοι γονείς σήμερα μεταδίδουν στα παιδιά την ευσέβεια, πίστη στο Χριστό και στην Εκκλησία. Λίγα διδάσκονται με τις συμβουλές και λιγότερα με το παράδειγμα των γονέων να γίνουν ευλαβείς χριστιανοί.

Αχ! Ταλαίπωροι γονείς, λέει ο πατήρ Παΐσιος: «Δίνει ο Θεός, λέει, παιδιά που είναι ήρεμα αρνάκια, και οι γονείς με την αρρωστημένη και άπιστη τακτική τους τα μεταβάλλουν σε λυκόπουλα και τσακαλάκια· και τα πρώτα θύματα που θα φάνε, θα είναι οι ίδιοι οι γονείς μας».

Όγδοο: Για να κλείσουμε το τόσο σημαντικό αυτό θέμα, επισημαίνουμε επιγραμματικά μερικά βασικά σημεία, στα οποία μπορεί να στηριχθεί η αγωγή των παιδιών μας. Αυτά είναι:

- 1) Η ισορροπία και η ψυχική ηρεμία. Ακόμη και οι παρατηρήσεις και οι επιπλήξεις να μη γίνονται με θυμούς και νεύρα, αλλά με σοβαρότητα και σταθερότητα.
- 2) Η υπομονή: οι δυσκολίες της οικογενειακής ζωής δεν αντιμετωπίζονται με φωνές και απογοητεύσεις, αλλά με περισυλλογή, μακροθυμία, ομοψυχία, ενεργητικότητα κλπ, γιατί όσοι δεν τα διαθέτουν, ασφαλώς δεν ήταν έτοιμοι για γάμο.
- 3) Η αγάπη: Είναι το Α και το Ω της Παιδαγωγικής. Αγάπη όμως υγιή και όχι αρρωστημένη. Η αληθινή αγάπη συντελεί και στην ευημερία του παιδιού, αλλά και το κάνει ικανό να μεταδίδει και αυτό αγάπη και στη δική του οικογένεια εν καιρώ.
- 4) Ός προς την πειθαρχία: να αποφεύγονται τα δύο άκρα: η βία και η μεγάλη επιείκεια. Έτσι το παιδί θα εξελιχθεί σε ελεύθερη προσωπικότητα.
- 5) Στην ανατροφή των παιδιών μας μην αγνοήσουμε το υπερφυσικό στοιχείο. Να οδηγούμε τα παιδιά στο δρόμο της Χάριτος του Θεού και εμείς να προσευχόμεθα για τον δικό μας φωτισμό.
- 6) Η αγάπη των συζύγων μεταξύ μας: Τα παιδιά μας θέλουν να νοιώθουν ζεστή τη φωλιά, όπου μεγαλώνουν. Οι συγκρούσεις των γονέων είναι ό,τι χειρότερο για τη δική τους πρόοδο.

Καλή δύναμη. Ο Θεός να προστατεύει όλα τα παιδιά του κόσμου.

Πάτραι 20-06-07

Με πολλή αγάπη

Οι Διευθυντές και οι Καθηγητές του Γυμνασίου –
Λυκείου

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ»